

РЕШЕНИЕ

№ 13010

гр. София, 24.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 56 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: НЕДЕЛИНА Д. СИМОВА
МИТОВА

при участието на секретаря ПЕТЯ Н. НИКОЛОВА
като разглежда докладваното от НЕДЕЛИНА Д. СИМОВА МИТОВА
Гражданско дело № 20221110160981 по описа за 2022 година

Производството е образувано по предявен от „ДЗИ – О.З ЕАД срещу „ЗАД Д.Б.Ж.З.“ АД осъдителен иск с правно основание чл. 411, ал. 1, изр. 2 КЗ.

Ищецът твърди, че на 23.05.2021 г. около 15 ч. в с. Осиковица, на паркинг до местността „Небесните пасбища“, в срока на застрахователното покритие по договор за имуществено застраховане по застраховка „Каско“ за автомобил „Фоксваген“, „П“, рег. № СТ **** ВС, е реализирано застрахователно събитие - ПТП, между застрахования при него лек автомобил и лек автомобил „О.А“, рег. № ОВ **** ВС. Сочи, че вина за настъпването му имал водачът на лек автомобил „О.А“, рег. № ОВ **** ВС, който паркирал автомобила, без да активира ръчната му спирачка, при което същият започнал да се движи сам на заден ход, като ударил автомобил „Фоксваген“, „П“, рег. № СТ **** ВС. Твърди, че в причинна връзка с описаното ПТП са причинени щети на застрахования при него автомобил. Ищецът твърди, че е изплатил застрахователно обезщетение в размер на 1609,70 лв., както и че е направил ликвидационни разноски на стойност 15 лв. Поддържа, че по отношение на лек автомобил „О.А“, рег. № ОВ **** ВС към дата на ПТП била сключена застраховка „Гражданска отговорност“ с ответното дружество, като с оглед извършеното плащане възникнало регресното му вземане срещу ответника за платеното застрахователно обезщетение. Твърди, че ответникът е бил поканен да заплати сумата от 1624,70 лв. с включени ликвидационни разноски в размер на 15 лв., 3 но не последвало плащане. Иска се от съда да постанови решение, с което да осъди ответника до му заплати

посочената по-горе сума. Претендира разноски.

Ответникът - „ЗАД Д.Б.Ж.З.“ АД в законоустановения срок по чл. 131 ГПК е подал отговор на исковата молба, с който оспорва механизма на пътно-транспортното произшествие, причинно-следствената връзка с настъпилите вреди и вината на застрахования при него по застраховка „Гражданска отговорност“ водач. При условията на евентуалност навежда възражение за съпричиняване. Претендира разноски.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и взе предвид доводите и възраженията на страните съгласно чл. 235, ал. 2 ГПК, приема за установено от фактическа страна следното:

С оглед становището на ответника и на основание чл. 153 ГПК като безспорни и ненуждаещи се от доказване по делото /с доклада/ са отделени следните обстоятелства: на 23.05.2021 г., около 15:00 ч. в с. Осиковица, на паркинг до местността „Небесните пасбища“ е настъпило ПТП между автомобил „Фоксваген“, „П“, рег. № СТ **** ВС, застрахован при ищеца по имуществена застраховка „Каско“ и лек автомобил „О.А“, рег. № ОВ **** ВС, застрахован при ответника по застраховка „Гражданска отговорност“; наличието на валидно застрахователно правоотношение по имуществена застраховка „Каско“ между ищеца и собственика на лек „Фоксваген“, „П“, рег. № СТ **** ВС към момента на настъпване на застрахователното събитие; че е налице покрит риск по застраховка „Каско“; че ищецът е извършил плащане на застрахователно обезщетение в размер на 1609,70 лв.; че е налице валидно застрахователно правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност“ между ответното дружество и водача на увреждащия автомобил „О.А“, рег. № ОВ **** ВС към момента на настъпване на застрахователното събитие.

По делото е изслушано заключение на съдебно-автотехническа експертиза (САТЕ), според което всички вреди по автомобил „Фолксваген П“, рег. № СТ **** ВС са в причинна връзка с процесното ПТП. Стойността, необходима за възстановяване на същия, изчислена на база средни пазарни цени с използване на оригинални резервни части към датата на ПТП е 5667,08 лв. Стойността, необходима за възстановяване на същия, изчислена на база средни пазарни цени с използване на алтернативни резервни части към датата на ПТП е 2138,57 лв. Относно механизма за настъпване на ПТП вещото лице посочва, че съгласно представените по делото удостоверение от РПУ-Правец, Постановление от районна прокуратура – гр. Ботевград и уведомлението за щета може да се направи извод, че на 23.05.2021 г., около 15:00 ч. водачът на лек автомобил „О.А“, рег. № ОВ **** ВС е паркирал автомобила в близост до местността „Небесни пасбища“ в с. Осиковица без да го обезопаси. В резултат на това, лек автомобил „О.А“ потегля на заден ход и реализира ПТП с паркирания в близост до него „Фолксваген П“, рег. № СТ **** ВС. Вертикалната пътна маркировка в дясно от входа на местността „Небесни пасбища“ е съставена от пътен знак Д19-Паркинг.

Съдът кредитира изцяло заключението на САТЕ, което установява механизма на процесното ПТП, пазарната стойност на ремонта на щетите в причинна връзка с настъпилото ПТП в посочения размер.

От разпита на свидетеля А. П., собственик на лек автомобил „Фолксваген П“, рег. № СТ **** ВС се установява, че на процесната дата същият е паркирал автомобила си на обособения паркинг до парк „Небесни пасбища“, който паркинг бил тип поляна с лек наклон. Няколко часа по-късно установил, че автомобилът му е изместен с около 1

метър напред и по него има щети върху задния десен калник, задния десен фар и багажника. Органите на КАТ съставили протокол, при което било установено, че лек автомобил „Опел“ е потеглил на заден ход без човек в него и е ударил лекия автомобил на свидетеля.

Съдът кредитира показанията на свидетеля П. като логични, отразяващи непосредствените му впечатления и непротиворечиви.

При разпита си свидетелят Л. П., водач на лек автомобил „О.А“, рег. № ОВ 6242 ВС, твърди, че при паркиране на автомобила си е задействал ръчната спирачка, но мястото било много стръмно, и впоследствие автомобилът изключил от скорост и се ударил в друг автомобил. При съставянето на протокол от органите на КАТ същите установили, че управлението от него автомобил „О.А“ е ударил лек автомобил „Фолксваген П“.

Съдът не кредитира показанията на свидетеля П. в частта, в която твърди, че при паркиране на автомобила си е задействал ръчната спирачка, но тъй като местността била много стръмна, автомобилът изключил от скорост, поради което се ударил в автомобил „Фолксваген П“, тъй като същите противоречат на представеното по делото постановление № 737/25.08.2021 г. за отказ да се образува досъдебно производство, заключението на САТЕ и становището на вещото лице, изразено в откритото съдебно заседание по делото. Ето защо в тази част показанията на свидетеля П. съдът оценява като такива, които не могат да служат като достоверна основа за изграждане на фактическите констатации на съда.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

По иска с правно основание чл. 411, ал. 1, изр. 2 КЗ:

Предявен е за разглеждане иск с правно основание [чл. 411, ал. 1 КЗ](#) за заплащане на сума, претендирана от ответника в качеството му на застраховател на лице, причинило увреждане на имуществото на застрахован при ищеца по договор за имуществена застраховка.

В чл. 411 КЗ е регламентирано регресното право на застрахователя по имуществена застраховка да получи платеното от него в полза на застрахованото при него увредено лице обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне, от причинителя на вредата или от застрахователя, при който делинквентът е застраховал гражданската си отговорност. Основателността на предявената искова претенция с правно основание чл. 411, ал. 1 КЗ се обуславя от кумулативното наличие на следните обстоятелства: 1) наличие на валиден договор за имуществено застраховане по застраховка „Автокаско“ между ищеца и увреденото лице в сила към момента на настъпване на процесното застрахователно събитие, представляващо покрит риск; 2) противоправно и виновно поведение на лицето, с което ответникът се намира в застрахователно правоотношение, в причинна връзка с което са настъпили вреди (деликт); 3) изплатено от ищеца в изпълнение на договорното му задължение застрахователно обезщетение в полза на застрахования или на трето овластено да получи плащане лице в размер до действителните вреди; 4) наличие на валиден договор за застраховка „Гражданска отговорност“ между причинителя на вредата и ответното застрахователно дружество, както и извършване на ликвидационни разходи за определяне на застрахователното обезщетение. Съобразно разпоредбата на чл. 154 ГПК установяването на горепосочените факти при условията на пълно и главно доказване е в тежест на ищеца, а при доказването им в тежест на ответника е установяване погасяването на претендираното, както и оборване на презумпцията по чл. 45, ал. 2 ЗЗД относно вината на причинителя на вредата.

Ето защо, по така предявения иск в тежест на ищеца е да докаже, че в причинна връзка с противоправното поведение на лицето, сочено за деликвент, е настъпило процесното ПТП, от което са причинени вреди на застрахованото при ищеца по застраховка Каско МПС, както и каква е действителната стойност на вредите, настъпили в причинна връзка с процесното ПТП.

В тежест на ответника е да опровергае презумпцията за вина, и да докаже възражението за съпричиняване, респективно погасяване на процесното вземане.

При така разпределената доказателствена тежест, съдът намира, че искът е основателен. Съображенията за това са следните:

Спорно по делото е обстоятелството относно наличието на противоправно поведение. Противоправното поведение на водача на застрахования при ответника лек автомобил съдът приема за установено въз основа на приложените по делото писмени доказателства и изслушаното заключение на САТЕ, съгласно които водачът на лек автомобил „О.А“, рег. № ОВ **** ВС е паркирал автомобила в близост до местността „Небесни пасбища“ в с. Осиковица без да го обезопаси – да активира ръчната спирачка, в резултат на това, лек автомобил „О.А“ потегля на заден ход и реализира ПТП с паркирания в близост до него „Фолксваген П“, рег. № СТ **** ВС. С това свое поведение той е нарушил разпоредбата на чл. 96 ЗДвП, съгласно която водачът на спряно за престой или паркирано пътно превозно средство е длъжен да вземе мерки то да не може да се приведе в движение или да потегли само.

За определяне обема на отговорността на ответното застрахователно дружество следва да се съобразят още следните обстоятелства:

Обемът и съдържанието на суброгационното вземане на застрахователя по имуществената застраховка спрямо прекия причинител на вредите и неговия застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“ са определени в чл. 411 КЗ, съгласно който застрахователят по имуществена застраховка встъпва в правата на увреденото застраховано лице **до размера на платеното застрахователно обезщетение и обичайните разходи за определянето му.**

Принципът на пълната обезвреда, залегнал в [чл. 499 КЗ](#) предполага обезщетението да поставя увредения в имущественото състояние, в което той е се е намирал преди увреждането. Затова критерий за остойностяване на вредите е **действителната стойност на претърпените вреди към деня на настъпване на застрахователното събитие**, доколкото в договора не е предвидено друго – чл. 386, ал. 2 КЗ. Обезщетението не може да надхвърля максимално уговорената застрахователна сума, а претърпяната вреда е не по-голяма от действителната стойност на увреденото имущество (при пълна повреда), определена като пазарната му стойност към датата на увреждането, т.е. цената, за която може да се купи имущество от същия вид и качество като застрахованото, респ. възстановителната му стойност (при частична повреда), т.е. тази необходима за възстановяване на имуществото в същия вид, в това число всички присъщи разходи за доставка, строителство, монтаж и други – чл. 400, ал. 1 и ал. 2 КЗ (в този смисъл и трайната съдебна практика постановена по аналогична нормативна уредба – например решение № 37 от 23.04.2009 г. по т. д. № 667/2008 г. на ВКС, ТК, I т. о., решение № 79 от 02.07.2009 г. по т. д. № 156/2009 г. на ВКС ТК, I т. о., решение № 115 от 09.07.2009 г. по т. д. № 627/2008 г. на ВКС, ТК, II т. о., решение № 209 от 30.01.2012 г. по т. д. № 1069/2010 г. на ВКС, ТК, II т. о., решение № 235 от 27.12.2013 г. по т. д. № 1586/2013 г. на ВКС, ТК, II т. о., решение № 22 от 26.02.2015 г. по т. д. № 463/2014 г. на ВКС, ТК, II т. о., решение № 141/08.10.2015 г. по т. д. 2140/2014 г. на ВКС, ТК, I ТО, решение № 167/11.05.2016 г. по т. д. 1869/2014 г. на ВКС, ТК, II т.о. и др.).

Съгласно заключението на САТЕ стойността, необходима за възстановяване на лек автомобил „Фолксваген П“, рег. № СТ 2487 ВС, изчислена на база средни пазарни

цени с използване на оригинални резервни части към датата на ПТП е 5667,08 лв. Стойността, необходима за възстановяване на същия, изчислена на база средни пазарни цени с използване на алтернативни резервни части към датата на ПТП е 2138,57 лв.

Предвид диспозитивното начало и обстоятелството, че регресното обезщетение не може да надвишава стойността, необходима за възстановяване на имуществото с ново от същия вид и качество, в това число и всички присъщи разходи за доставка, строителство, монтаж и други, предявеният иск следва да бъде уважен в пълния предявен размер, като на ищеца се присъди сума в размер на 1609,70 лв., и ликвидационни разноси в размер на 15 лв. или общо 1624,70 лв. Върху тази сума се дължи и законна лихва от датата на депозиране на исковата молба в съда – 10.11.2022 г. до окончателното изплащане на сумата.

По възражението за съпричиняване:

Ответното дружество в законоустановения преклузивен срок е релевирало възражение за съпричиняване с правно основание чл. 51, ал. 2 ЗЗД. Съгласно сочената разпоредба, обезщетението за вреди от непозволено увреждане може да се намали, ако и самият пострадал е допринесъл за тяхното настъпване или за увеличаване на размера им. Положителният извод за наличие на съпричиняване се предпоставя от наличието на установено по делото противоправно поведение на самия пострадал, с което той е създал предпоставки за собственото си увреждане си и обективно е допринесъл за настъпването му, без да е необходимо да е действал виновно. Следователно необходима е причинно-следствена връзка между това действие или бездействие и настъпване на вредоносния резултат. Приносът на пострадалия следва да е конкретен и доказан по несъмнен начин, като не може да е хипотетичен и да почива на предположения.

От съвкупната преценка на доказателствата по делото съдът намира, че не е установено наличието на противоправно поведение на водача на увредения лек автомобил „Фолксваген П“. Твърденията на ответното дружество за наличие на противоправно поведение на водача на автомобила, поради това, че не е паркирал на регламентирано за целта и безопасно място, с което е нарушил разпоредбите на чл. 94 и сл. ЗДвП е опровергано от заключението на вещото лице, в което е посочено, че на мястото, където е бил паркиран увреденият лек автомобил има пътен знак Д19, обозначаващ паркинг.

По разноските:

При този изход на спора право на разноси има ищецът, който претендира такива в общ размер на 717,40 лв. (65 лв. държавна такса, 40 лв. депозит за свидетел, 200 лв. депозит за съдебно-автотехническа експертиза, и 412,40 лв. платено адвокатско възнаграждение). Предвид изхода на спора и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сумата от 717,40 лв., представляваща разноси по делото.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗАД „Д.Б.Ж.З.“ АД, ЕИК: ****, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Г. М. Д.“ № 1, да заплати на „ДЗИ – О.З ЕАД, ЕИК: ****, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „В“ № 89Б **по иск с правно основание чл. 411, ал. 1, изр. 2 КЗ** сумата от **1624,70 лв.**, представляваща регресното вземане за изплатено застрахователно обезщетение с включени ликвидационни разноси по застраховка „Каско“ за вреди от застрахователно събитие – ПТП, настъпило на 23.05.2021 г. в с. Осиковица, община Правец, област Софийска, ведно със законната лихва, считано от 10.11.2022 г. до окончателното плащане.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК ЗАД „Д.Б.Ж.З.“ АД, ЕИК: ****, да заплати на „ДЗИ – О.З ЕАД, ЕИК: ****, сумата от **717,40 лв.**, представляваща разноси по делото.

Решението може да се обжалва пред Софийски градски съд в 2 - седмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____